

MALAYSIA

Warta Kerajaan

SERI PADUKA BAGINDA

DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE

PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 40
No. 20

3hb Oktober 1996

*TAMBAHAN No. 72
PERUNDANGAN (A)*

P.U. (A) 489.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967
DAN
AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI
(KERAJAAN REPUBLIK TURKI) 1996

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A (1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967, Menteri membuat perintah yang berikut:

*Akta 53.
Akta 543.*

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Republik Turki) 1996.** Nama.

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan dengan Kerajaan Republik Turki dengan tujuan memberi pelepasan daripada cukai dua kali berhubungan dengan cukai Malaysia dan cukai Turki (sebagaimana ditakrifkan mengenai tiap-tiap satunya dalam perkiraan itu) dan bahawa adalah suaimanfaat supaya perkiraan itu dikuatkuasakan.

Pelepasan cukai
dua kali.

JADUAL
(Perenggan 2)

PERJANJIAN ANTARA KERAJAAN MALAYSIA
DENGAN KERAJAAN REPUBLIK TURKI
MENGENAI PENGELAKAN CUKAI DUA KALI DAN
PENCEGAHAN PELARIAN FISKAL BERKENAAN DENGAN
CUKAI-CUKAI KE ATAS PENDAPATAN

KERAJAAN MALAYSIA
DAN
KERAJAAN REPUBLIK TURKI

BERHASRAT untuk membuat suatu Perjanjian mengenai pengelakan cukai dua kali dan pencegahan pelarian fiskal berkenaan dengan cukai-cukai ke atas pendapatan,

Telah bersetuju seperti berikut:

Perkara 1

BIDANG DIRI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang-orang yang menjadi pemastautin satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI-CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai-cukai ke atas pendapatan yang dikenakan oleh suatu Negara Pejanji, tanpa mengira cara bagaimana cukai-cukai dilevikan.
2. Hendaklah dianggap sebagai cukai ke atas pendapatan segala cukai yang dikenakan ke atas jumlah pendapatan, atau ke atas unsur pendapatan, termasuk cukai ke atas keuntungan daripada pemberimilikan harta alih atau tak alih cukai ke atas jumlah amaun upah atau gaji yang dibayar oleh perusahaan.

3. Cukai-cukai yang wujud yang tertakluk pada Perjanjian ini adalah:
- (a) dalam hal di Malaysia:
 - (i) cukai pendapatan; dan
 - (ii) cukai pendapatan petroleum;
(kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”)
 - (b) dalam hal di Turki:
 - (i) cukai pendapatan (Gelir Vergisi);
 - (ii) cukai perbadanan (Kurumlar Vergisi);
 - (iii) levi yang dikenakan ke atas cukai pendapatan dan cukai perbadanan (Fon Payi);
(kemudian daripada ini disebut “cukai Turki”).
4. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai ke atas pendapatan yang sama atau sebahagian besarnya serupa yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau sebagai ganti bagi, cukai-cukai yang wujud. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan-perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang pencukaian masing-masing.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:
- (a) istilah “Malaysia” ertinya wilayah-wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia serta dasar laut dan tanah bawah perairan wilayah, dan termasuklah mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia, serta dasar laut dan tanah bawah mana-mana kawasan sedemikian, yang mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak-hak kedaulatan bagi maksud-maksud mengeksplorasi dan mengeksploitasi sumber alam, sama ada yang hidup atau tak hidup;

-
- (b) istilah “Turki” ertinya wilayah Republik Turki, termasuklah mana-mana kawasan yang undang-undang Turki adalah berkuatkuasa, dan juga pelantar benua yang ke atasnya dipunyai oleh Turki mengikut undang-undang antarabangsa, hak kedaulatan untuk mengeksplorasi dan mengeksploitasi sumber alam;
- (c) istilah “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Malaysia atau Turki sebagaimana yang dikehendaki oleh konteksnya;
- (d) istilah “cukai” ertinya apa-apa cukai yang diliputi oleh Perkara 2 Perjanjian ini;
- (e) istilah “orang” termasuklah individu, syarikat dan mana-mana kumpulan orang lain yang dikira sebagai orang bagi maksud-maksud cukai;
- (f) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud-maksud cukai;
- (g) dalam hal Turki, istilah “Pejabat Berdaftar” ertinya ibu pejabat di sisi undang-undang yang didaftarkan di bawah Kanun Perdagangan Turki;
- (h) istilah “rakyat” ertinya;
- (i) berhubung dengan Malaysia, mana-mana individu yang memiliki kewarganegaraan Malaysia dan mana-mana orang, perkongsian, persatuan di sisi undang-undang dan mana-mana entiti lain yang memperolehi statusnya yang sedemikian itu daripada undang-undang yang berkuatkuasa di Malaysia;
 - (ii) berhubung dengan Turki, mana-mana individu yang memiliki kerakyatan Turki mengikut Kanun Kerakyatan Turki, dan mana-mana orang, perkongsian atau persatuan di sisi undang-undang yang memperolehi statusnya yang sedemikian itu daripada undang-undang yang berkuatkuasa di Turki;
- (i) istilah “perusahaan suatu Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masingnya bererti perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji dan perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Pihak Pejanji yang satu lagi;
- (j) istilah “pihak berkuasa kompeten” ertinya;
- (i) di Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberikuasa;
 - (ii) di Turki, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberikuasa;

- (k) ungkapan “lalulintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh perusahaan suatu Negara Pejanji, kecuali jika kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi.

2. Dalam pemakaian Perjanjian ini oleh Negara Pejanji apa-apa istilah yang tidak ditakrifkan di dalamnya hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang ada di bawah undang-undang Negara itu berkenaan dengan cukai-cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya mana-mana orang yang, di bawah undang-undang Negara itu, bertanggung kepada cukai di dalamnya disebabkan oleh domisil, pemastautin, ibu pejabat disisi undang-undang (Pejabat Berdaftar), tempat pengurusannya atau mana-mana kriteria lain yang serupa sifatnya.

2. Jika oleh sebab peruntukan perenggan 1 individu adalah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka statusnya hendaklah ditentukan seperti berikut:

- (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya; jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara yang dengannya perhubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan vital);
- (b) jika Negara di mana dia mempunyai pusat kepentingan vitalnya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
- (c) jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di salah satu Negara itu, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia adalah seorang rakyat;
- (d) jika dia adalah rakyat kedua-dua Negara atau bukan rakyat salah satu Negara, maka pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.

3. Jika, disebabkan oleh peruntukan-peruntukan perenggan 1 orang yang selain daripada seorang individu adalah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka orang itu hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana tempat berkesannya

terletak. Walaubagaimanapun, jika orang itu mempunyai tempat berkesan pengurusannya di salah daripada Negara-Negara itu dan ibu pejabat di sisi undang-undangnya di Negara-Negara Pejanji yang satu lagi, maka pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji hendaklah berunding untuk menentukan menerusi persetujuan bersama sama ada ibu pejabat di sisi undang-undang orang sedemikian adalah dianggap sebagai tempat berkesan pengurusannya yang sebenar atau tidak.

Perkara 5

ESTABLISMEN TETAP

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “establismen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan tetap yang melaluinya kesemua atau sebahagian daripada perniagaan sesuatu perusahaan dijalankan.
2. Istilah “establismen tetap” termasuklah terutamanya:
 - (a) suatu tempat pengurusan;
 - (b) suatu cawangan;
 - (c) suatu pejabat;
 - (d) suatu kilang;
 - (e) suatu bengkel; dan
 - (f) suatu lombong, suatu telaga minyak atau gas, suatu kuari atau mana-mana tempat lain pengeluaran sumber alam termasuk balak atau keluaran hutan yang lain;
 - (g) suatu ladang peternakan atau ladang pertanian;
 - (h) suatu tapak bangunan, suatu projek pembinaan, pemasangan atau pepasangan atau aktiviti penyeliaan yang berkaitan dengannya, tetapi hanya jika tapak projek atau aktiviti tersebut berterusan bagi tempoh suatu melebihi 9 bulan.
3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan terdahulu Perkara ini, istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:
 - (a) penggunaan kemudahan-kemudahan semata-mata bagi maksud menyimpan, pameran atau penghantaran barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
 - (b) penyenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan, pameran atau penghantaran;
 - (c) penyenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh perusahaan yang lain;
 - (d) penyenggaraan suatu tempat perniagaan tetap semata-mata bagi maksud pembelian barang-barang atau dagangan atau pengumpulan maklumat, bagi perusahaan itu;

- (e) penyenggaraan suatu tempat perniagaan tetap semata-mata bagi maksud menjalankan, bagi perusahaan itu, apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan;
- (f) penyenggaraan suatu tempat perniagaan tetap semata-mata bagi apa-apa gabungan aktiviti yang disebut dalam subperenggan (a) hingga (e), dengan syarat bahawa aktiviti keseluruhan tempat perniagaan tetap itu yang berbangkit daripada gabungan ini adalah bersifat persediaan atau tambahan.

4. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, jika seseorang selain daripada suatu ejen bertaraf bebas yang kepadanya perenggan 5 terpakai bertindak bagi pihak suatu perusahaan dan telah, dan lazimnya menjalankan, dalam suatu Negara Pejanji kuasa untuk membuat kontrak bagi pihak perusahaan itu, perusahaan tersebut hendaklah disifatkan mempunyai establismen tetap di Negara itu berkenaan dengan apa-apa aktiviti yang orang itu mengusahakan untuk perusahaan itu, melainkan jika aktiviti orang tersebut adalah terhad kepada apa yang disebut dalam perenggan 3 yang, jika dijalankan menerusi tempat tetap perniagaan, tidak akan menjadi tempat tetap perniagaan ini establismen tetap di bawah peruntukan perenggan tersebut.

5. Sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji tidak boleh disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi semata-mata kerana ia menjalankan perniagaan di Negara itu melalui broker, ejen komisyen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, dengan syarat bahawa orang tersebut bertindak dalam perjalanan biasa perniagaannya.

Walaupun bagaimanapun, jika aktiviti ejen sedemikian adalah ditumpukan keseluruhannya atau hampir keseluruhannya bagi pihak perusahaan itu, dia tidak akan dianggap sebagai ejen bertaraf bebas dalam erti perenggan ini.

6. Hakikat bahawa suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya), tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Istilah “harta tak alih” hendaklah mempunyai erti yang ianya ada di bawah undang-undang Negara Pejanji di mana harta yang berkenaan itu terletak. Istilah ini hendaklah dalam apa-apa hal termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, tiap-tiap jenis tempat perikanan, hak-hak yang kepadanya peruntukan-peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufruk harta tak alih dan hak-hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi mengerjakan, atau hak untuk mengerjakan, deposit galian, telaga minyak atau gas, kuari dan lain-lain tempat pengeluaran sumber alam termasuk balak dan keluaran hutan yang lain. Kapal, bot dan pesawat udara tidaklah dianggap sebagai harta tak alih.
3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperolehi daripada penggunaan langsung, penyewaan, atau dalam penggunaan apa-apa cara lain akan harta tak alih itu.
4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 3 Perkara ini hendaklah terpakai bagi pendapatan daripada harta tak alih sesuatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan-perkhidmatan diri bebas.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika, perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan seperti yang disebut itu, keuntungan perusahaan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu tetapi hanya atas sekian banyak daripadanya yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.
2. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 3, jika suatu perusahaan suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah dalam setiap Negara Pejanji dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang dijangkakan mungkin dibuat olehnya jika ia adalah suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti-aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan-keadaan yang sama atau serupa dan berurusan dengan sepenuh kebebasan dengan perusahaan yang baginya ia menjadi establismen tetap.
3. Dalam menentukan keuntungan suatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan, termasuk perbelanjaan eksekutif dan pentadbiran am, yang boleh dipotong jika establismen tetap itu adalah suatu perusahaan bebas, setakat yang ia dengan munasabahnya boleh diuntukkan bagi establismen tetap itu, sama ada dilakukan dalam Negara di mana establismen tetap itu terletak atau di tempat lain.

4. Jika maklumat yang tersedia ada pada pihak berkuasa yang kompeten itu adalah tidak mencukupi untuk menentukan keuntungan bagi dikaitkan dengan sesuatu establismen tetap sesuatu perusahaan, tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menjejaskan pemakaian mana-mana undang-undang Negara itu berhubungan dengan penentuan, liabiliti cukai seseorang dengan menjalankan budibicara atau membuat anggaran oleh pihak berkuasa kompeten itu, dengan syarat undang-undang hendaklah dipakai, setakat mana maklumat yang tersedia bagi pihak berkuasa kompeten itu membenarkan, mengikut prinsip-prinsip Perkara ini.
5. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan suatu establismen tetap semata-mata kerana establismen tetap itu membeli barang-barang atau dagangan bagi perusahaan itu.
6. Jika keuntungan termasuk butiran-butiran yang diperlakukan secara berasingan dalam Perkara-Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan-peruntukan Perkara-Perkara tersebut tidaklah terjejas oleh peruntukan-peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Keuntungan yang diperolehi oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalulintas antarabangsa boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 Perkara 7, pendapatan yang diperolehi daripada pengendalian kapal atau pesawat udara semata-mata di antara tempat-tempat dalam Negara Pejanji itu boleh dicukai di Negara itu.
3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 Perkara ini hendaklah juga terpakai kepada pendapatan yang diperolehi oleh perusahaan Negara Pejanji daripada penyertaannya dalam kumpulan, perniagaan bersama atau dalam agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

1. Jika:
 - (a) sesuatu perusahaan kepunyaan suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, atau
 - (b) orang-orang yang sama menyertai secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal itu syarat-syarat adalah dibuat atau dikenakan antara kedua-dua perusahaan itu dalam hubungan komersil atau kewangan mereka yang berlainan daripada apa yang dibuat di antara perusahaan-perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang sepatutnya, tetapi disebabkan syarat-syarat itu, telah terakru kepada salah satu daripada perusahaan-perusahaan itu, tetapi, disebabkan oleh syarat-syarat tersebut, tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dicukai dengan sewajarnya.

2. Jika Negara Pejanji memasukkan ke dalam keuntungan perusahaan Negara itu dan mencukaikan keuntungan sewajarnya yang ke atasnya perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi telah dicajkan kepada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi dan keuntungan yang dimasukkan sedemikian oleh Negara yang terdahulu disebut dituntut sebagai keuntungan yang akan terakru kepada perusahaan Negara yang terdahulu disebut itu jika syarat-syarat yang dibuat di antara kedua perusahaan itu adalah apa yang akan dibuat di antara perusahaan-perusahaan bebas, maka Negara yang satu lagi itu bolehlah membuat pelarasan yang sesuai mengenai amaun cukai yang dicajkan di dalamnya ke atas keuntungan tersebut, jika Negara yang satu lagi itu menganggap pelarasan itu wajar. Dalam menentukan pelarasan tersebut, perhatian yang sewajarnya hendaklah diberikan kepada peruntukan lain Perjanjian ini dan pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji hendaklah berunding di antara satu sama lain.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Bagaimanapun, dividen sedemikian boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji yang syarikat yang membayar dividen itu adalah pemastautin, mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerima adalah pemunya benefisial dividen, cukai yang dikenakan sedemikian hendaklah tidak melebihi:

- (a) 10 peratus daripada amaun kasar dividen itu jika pemunya benefisial adalah suatu syarikat (tidak termasuk perkongsian) yang secara langsung memegang sekurang-kurangnya 25 peratus modal syarikat yang membayar dividen;
- (b) 15 peratus daripada amaun kasar dividen dalam semua hal-hal lain.

3. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia kepada seorang pemastautin Turki yang menjadi pemunya benefisial hendaklah dikecualikan daripada apa-apa cukai di Malaysia yang boleh dicajkan ke atas dividen sebagai tambahan kepada cukai

yang boleh dicajkan berkenaan dengan pendapatan syarikat itu. Tiada apa-apa pun dalam perenggan ini yang boleh menyentuh peruntukan undang-undang Malaysia yang di bawahnya cukai berkenaan dengan dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia yang daripadanya cukai Malaysia telah atau disifatkan telah, dipotong boleh dilaraskan dengan merujuk kepada kadar cukai yang bersesuaian dengan tahun taksiran Malaysia sejurus selepas tahun di mana dividen itu telah dibayar.

4. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer, syer “jouissance” atau hak “jouissance”, syer pengasas atau lain-lain hak, yang bukan tuntutan hutang, yang menyertai dalam keuntungan, sebagaimana juga dengan pendapatan daripada hak lain perbadanan yang tertakluk kepada layanan pencukaian yang sama sebagaimana pendapatan daripada syer menurut undang-undang Negara yang syarikat yang membuat pengagihan itu menjadi pemastautin.

5. Keuntungan suatu syarikat dari suatu Negara Pejanji yang menjalankan perniagaan dalam Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya boleh, selepas dikenakan cukai di bawah Perkara 7, dikenakan cukai atas amaun yang selebihnya dalam Negara Pejanji di mana establismen tetap itu terletak dan mengikut perenggan 2.

6. Peruntukan-peruntukan perenggan 1,2 dan 3 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi, di mana syarikat yang membayar dividen itu menjadi pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

Perkara 11

BUNGA

1. Bunga yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi bolehlah dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, bunga itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji di mana ia terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu; tetapi jika penerima adalah pemunya benefisial bunga itu, cukai yang dikenakan sedemikian hendaklah tidak melebihi 15 peratus daripada amaun kasar bunga itu.

3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 2, bunga yang kepadanya seorang pemastautin Turki adalah berhak secara benefisial hendaklah dikecualikan daripada cukai Malaysia jika pinjaman atau keterhutangan lain yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah suatu pinjaman yang diluluskan sebagaimana yang ditakrifkan dalam seksyen 2(1) Akta Cukai Pendapatan, 1967 Malaysia.

4. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 2 dan 3, bunga yang terbit di:

- (a) Malaysia dan dibayar kepada Kerajaan Turki atau pihak berkuasa tempatan atau kepada Bank Negara Turki (Turkiye Cumhuriyet Merkez Bankasi) atau kepada Turkish Eximbank hendaklah dikecualikan daripada Malaysia;
- (b) Turki dan dibayar kepada:
 - (i) Kerajaan Malaysia;
 - (ii) Kerajaan-Kerajaan Negeri;
 - (iii) Pihak berkuasa tempatan; dan
 - (iv) Bank Negara Malaysia,hendaklah dikecualikan daripada cukai Turki.

5. Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada tiap-tiap jenis tuntutan hutang, sama ada dicagar secara gadai-janji atau tidak, dan sama ada membawa hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti-sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon-bon atau debentur-debentur.

6. Peruntukan-peruntukan perenggan 1,2 dan 3 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana bunga itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar dan adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal sedemikian peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

7. Bunga hendaklah disifatkan sebagai terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya adalah Negara itu sendiri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau pemastautin Negara itu, Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar bunga itu, sama ada dia menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya keterhutangan yang ke atasnya bunga itu dibayar telah dilakukan, dah bunga itu adalah ditanggung oleh establismen tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara di mana establismen tetap itu terletak.

8. Jika, disebabkan oleh suatu perhubungan khas antara pembayar dengan pemunya benefisial itu atau antara kedua-dua mereka dengan beberapa seorang yang lain, amaun bunga yang dibayar itu, setelah mengambil kira kepada tuntutan hutang baginya adalah dibayar, melebihi amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian berlebihan bayaran itu hendaklah tetap dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan mengambil kira peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, royalti sedemikian boleh juga dicukai di Negara Pejanji di mana ia terbit dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerima itu adalah pemunya benefisial royalti itu, cukai yang dikenakan sedemikian tidaklah boleh melebihi 10 peratus daripada amaun kasar royalti itu.
3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pembayaran daripada apa-apa jenis yang diterima sebagai balasan bagi menggunakan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa hakcipta karya kesusasteraan, kesenian atau saintifik termasuk filem sinematograf dan rakaman bagi radio dan televisyen, apa-apa patan, tanda niaga, rekabentuk atau model, pelan, rahsia formula atau proses, atau bagi maklumat berkenaan dengan, pengalaman perindustrian, perdagangan atau saintifik atau bagi menggunakan, atau hak untuk menggunakan peralatan perindustrian, perdagangan atau saintifik.
4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 Perkara ini tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana royalti itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.
5. Royalti hendaklah disifatkan sebagai terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya adalah Negara itu sendiri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya atau pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia menjadi seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya hak atau harta yang memberikan royalti itu berkaitan secara berkesannya dan royalti yang sedemikian adalah ditanggung oleh establismen tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara Pejanji di mana establismen tetap itu terletak.
6. Jika, disebabkan oleh suatu perhubungan khas antara pembayar dengan pemunya benefisial itu atau antara kedua-dua mereka dengan beberapa orang yang lain, amaun royalti yang telah dibayar, setelah mengambil kira penggunaan, hak atau maklumat baginya adalah dibayar melebihi amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian berlebihan bayaran itu hendaklah tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan mengambil kira peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 13

KEUNTUNGAN MODAL

1. Keuntungan yang diperolehi oleh pemastautin Negara Pejanji daripada pemberimilikan harta tak alih, yang disebut dalam Perkara 6 dan terletak di Negara Pejanji yang satu lagi bolehlah dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Keuntungan daripada pemberimilikan harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan establismen tetap yang perusahaan Negara Pejanji punyai di Negara Pejanji yang satu lagi atau harta alih kepunyaan pemastautin Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud melaksanakan perkhidmatan diri bebas, termasuk apa-apa keuntungan daripada pemberimilikan establismen tetap sedemikian (bersendirian atau dengan keseluruhan perusahaan) bolehlah dicukaikan di Negara yang satu lagi.
3. Keuntungan daripada pemberimilikan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalulintas antarabangsa atau harta alih yang berkaitan dengan pengendalian di lalulintas antarabangsa atau harta alih yang berkaitan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara tersebut hendaklah boleh dicukaikan hanya di Negara Pejanji yang establismen tetap itu menjadi pemastautin.
4. Keuntungan daripada pemberimilikan apa-apa harta selain daripada apa yang disebut dalam perenggan 1, 2 dan 3 hendaklah boleh dicukaikan hanya di Negara Pejanji yang pemberimilikan itu menjadi pemastautin. Walau bagaimanapun, keuntungan modal yang disebut dalam ayat terdahulu dan diperolehi daripada negara Pejanji yang satu lagi, hendaklah boleh dicukaikan di Negara Pejanji yang satu lagi itu jika tempoh masanya tidak melebihi satu tahun di antara pengambilan dan pemberimilikan.

Perkara 14

PERKHIDMATAN DIRI BEBAS

1. Pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti bebas lain yang bersifat sama boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu. Walau bagaimanapun, pendapatan sedemikian boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan atau aktiviti adalah dijalankan di Negara yang satu lagi jika:
 - (a) dia mempunyai tapak tetap yang tersedia baginya di Negara yang satu lagi itu bagi maksud melaksanakan perkhidmatan atau aktiviti tersebut; atau
 - (b) dia ada di Negara yang satu lagi itu bagi maksud melaksanakan perkhidmatan atau aktiviti tersebut bagi tempoh atau tempoh-tempoh yang sampai kepada atau melebihi agregat (183) hari dalam tahun kalendar yang berkenaan.

Dalam hal tersebut, hanya sekian banyak daripada pendapatan sebagaimana yang boleh dikaitkan kepada tapak tetap itu atau diperolehi daripada perkhidmatan atau aktiviti yang dilaksanakan semasa keadaannya di Negara yang satu lagi itu, mengikut mana-mana berkenaan, bolehlah dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Istilah “perkhidmatan profesional” termasuklah terutamanya aktiviti bebas saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran seperti juga aktiviti bebas pakar perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor pergigian dan akauntan.

Perkara 15

PERKHIDMATAN DIRI TANGGUNGAN

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan Perkara 16,18,19 dan 20 gaji, upah, saraan lain seumpamanya yang diperolehi oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan sesuatu pekerjaan boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji itu melainkan jika pekerjaan itu dilaksanakan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dilaksanakan sedemikian, apa-apa saraan sedemikian sebagaimana yang diperolehi daripadanya boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 1, saraan yang diperolehi oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan pekerjaan yang dilaksanakan di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut itu jika:

- (a) penerima itu berada di Negara yang satu lagi itu bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya tidak melebihi 183 hari dalam tahun kalendar berkenaan; dan
- (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, sesuatu majikan yang tidak menjadi pemastautin Negara yang satu lagi; dan
- (c) saraan itu tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap yang majikannya di Negara yang satu lagi itu.

3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan terdahulu daripada Perkara ini, saraan yang diperolehi berkenaan dengan suatu pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalulintas antarabangsa oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dicukai di Negara itu.

Perkara 16

FEE PENGARAH

Fee pengarah dan bayaran yang seumpamanya yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 17

SENIMAN DAN OLAHRAGAWAN

1. Walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 14 dan Perkara 15 pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai penghibur, seperti seniman teater, wayang gambar, artis radio atau televisyen atau pemuzik, atau sebagai seorang olahragawan, daripada aktiviti persendirian yang sedemikian dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seorang penghibur atau olahragawan atas sifatnya yang sedemikian terakru bukan kepada penghibur atau olahragawan itu sendiri tetapi terakru kepada orang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 7, 14 dan 15, dicukai di Negara Pejanji di mana aktiviti penghibur atau olahragawan itu dijalankan.
3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai bagi saraan atau keuntungan yang diperolehi daripada aktiviti yang dijalankan di suatu Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu adalah secara langsung atau tak langsung dibiayai secara keseluruhannya atau sebahagian besarnya daripada kumpulan wang awam Negara Pejanji yang satu lagi, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 18

PENCEN DAN ANUITI

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 2 Perkara 19, apa-apa pencen dan lain-lain saraan yang seumpamanya bagi pekerjaan yang lalu atau apa-apa anuiti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara yang satu lagi itu.
2. Pencen dan anuiti yang dibayar, dan apa-apa bayaran lain yang dibuat secara berkala atau kadangkala oleh suatu Negara Pejanji, atau satu daripada subbahagian politiknya berkenaan dengan penginsuranaan kemalangan diri, bolehlah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
3. Istilah 'anuiti' termasuklah jumlah wang tertentu yang kena dibayar secara berkala pada masa-masa tertentu, semasa hayat atau dalam tempoh masa yang dinyatakan atau tempoh masa yang boleh ditentukan, di bawah obligasi untuk membuat bayaran itu sebagai pulangan bagi balasan yang mencukupi dan penuh dalam bentuk wang atau nilai wang.

Perkara 19

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Saraan, selain daripada pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
(b) Walau bagaimanapun, saraan sedemikian boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu jika perkhidmatan itu diberikan di Negara yang satu itu dan penerimanya adalah pemastautin Negara yang satu lagi itu yang:
 - (i) menjadi rakyat Negara itu, atau
 - (ii) tidak menjadi pemastautin Negara itu semata-mata bagi maksud melaksanakan perkhidmatan itu.
2. Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji, subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberi kepada Negara itu, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
3. Peruntukan-peruntukan Perkara 15, 16 dan 18 hendaklah terpakai bagi saraan atau pencen berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan berkaitan dengan apa-apa perdagangan atau perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 20

GURU DAN PELAJAR

1. Pembayaran yang mana seorang pelajar atau perantis perniagaan yang menjadi rakyat Negara Pejanji dan yang berada di Negara Pejanji yang satu lagi semata-mata bagi maksud pendidikan atau latihannya menerima bagi maksud saraan, pendidikan atau latihannya hendaklah tidak dicukaikan di Negara yang satu lagi itu, dengan syarat bahawa pembayaran tersebut terbit daripada punca di luar Negara yang satu lagi itu.
2. Begitu juga, saraan yang diterima oleh guru atau oleh jurulatih yang menjadi rakyat Negara Pejanji dan yang ada di Negara Pejanji yang satu lagi dan maksud utama mengajar atau melibatkan diri dalam penyelidikan saintifik bagi tempoh atau tempoh-tempoh yang tidak melebihi dua tahun hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu bagi saraannya daripada perkhidmatan diri bagi mengajar atau menyelidik, dengan syarat bahawa pembayaran tersebut terbit daripada punca di luar Negara yang satu lagi itu.

3. Saraan yang mana seorang pelajar atau pelatih yang menjadi rakyat Negara Pejanji perolehi daripada pekerjaan yang dia jalankan di Negara Pejanji yang satu lagi bagi tempoh atau tempoh-tempoh yang tidak melebihi 183 hari dalam tahun kalendar, demi untuk mendapatkan pengalaman praktikal yang berhubungan dengan pendidikan atau pembentukannya hendaklah tidak dicukaikan di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 21

PENDAPATAN LAIN

Butiran pendapatan pemastautin Negara Pejanji yang tidak disebut secara nyata dalam Perkara-Perkara terdahulu Perjanjian ini hendaklah boleh dicukaikan hanya di Negara itu kecuali bahawa jika pendapatan tersebut diperolehi daripada punca di Negara Pejanji yang satu lagi, ia bolehlah juga dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 22

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

1. Undang-undang yang berkuatkuasa di salah satu Negara Pejanji hendaklah berterusan mengawal pencukaian pendapatan di Negara masing-masing kecuali jika peruntukan nyata yang bertentangan dibuat dalam Perjanjian ini. Jika pendapatan adalah tertakluk kepada cukai di kedua-dua Negara, pelepasan daripada cukai dua kali hendaklah diberi mengikut perenggan-perenggan yang berikut.

2. Dalam hal Malaysia, tertakluk kepada peruntukan undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai kredit terhadap cukai Malaysia, amaun cukai Turki yang kena dibayar di bawah undang-undang Turki dan menurut peruntukan Perjanjian ini, sama ada secara langsung atau melalui potongan oleh pemastautin Malaysia, berkenaan dengan pendapatan daripada punca dalam Turki yang telah tertakluk kepada cukai kedua-duanya di Malaysia dan Turki, hendaklah dibenarkan sebagai kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan tersebut tetapi dalam amaun yang tidak melebihi kadar cukai Malaysia yang pendapatan tersebut dibandingkan dengan keseluruhan pendapatan yang boleh dicajkan ke atas cukai Malaysia.

3. Dalam hal Turki, tertakluk kepada peruntukan undang-undang Turki berkenaan dengan kebenaran sebagai kredit terhadap cukai Turki, amaun cukai Malaysia yang kena dibayar di bawah undang-undang Malaysia dan menurut peruntukan Perjanjian ini, sama ada secara langsung atau melalui potongan, oleh pemastautin Turki, berkenaan dengan pendapatan yang berpunca dalam Malaysia yang telah tertakluk kepada cukai kedua-duanya di Turki dan Malaysia hendaklah dibenarkan sebagai kredit terhadap cukai Turki yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan sedemikian yang tidak melebihi kadar cukai Turki yang pendapatan tersebut dibandingkan dengan keseluruhan pendapatan yang boleh dicajkan ke atas Cukai Turki.

4. Bagi maksud perenggan 2 dan 3, istilah “cukai yang kena dibayar di suatu Negara Pejanji oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah disifatkan sebagai termasuk apa-apa amaun cukai Negara yang terdahulu disebut itu yang sepatutnya kena dibayar di bawah undang-undang pencukaaian Negara itu tetapi bagi apa-apa pengurangan atau pengecualian cukai Negara itu yang diberi di bawah peruntukan berkenaan dengan langkah insentif khas untuk menggalakkan pembangunan ekonomi di Negara itu yang berkuatkuasa pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani atau mana-mana peruntukan lain yang bolehlah diperkenalkan berikutnya di Negara itu sebagai penyesuaian bagi, atau sebagai tambahan kepada, peruntukan itu setakat mana yang dipersetujui oleh pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji sebagai secara substansialnya bersifat serupa.

5. Walau apa pun ayat terdahulu, cukai yang kena dibayar di Negara Pejanji yang terdahulu disebut hendaklah dikira:

- (a) dalam hal bunga yang disebut dalam perenggan 2 dan 3 Perkara 11, pada kadar 15 peratus;
- (b) dalam hal royalti yang disebut dalam perenggan 2 Perkara 12, pada kadar 10 peratus.

Walaupun bagaimanapun, jika cukai di bawah undang-undang pencukaaian Negara yang terdahulu disebut terpakai kepada bunga dan royalti yang diperolehi oleh orang yang tidak menjadi pemastautin Negara itu dikurangkan di bawah daripada apa yang disebut dalam perenggan ini, kadar yang lebih rendah ini hendaklah terpakai bagi maksud perenggan ini.

Perkara 23

TAK BERDISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidaklah boleh tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa pencukaaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang adalah berlainan atau lebih membebankan daripada pencukaaian dan kehendak-kehendak yang berkaitan yang kepadanya rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama adalah atau boleh tertakluk.

2. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 5 Perkara 10, pencukaaian ke atas establismen tetap yang dipunyai oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidaklah boleh dilevikan secara kurang baiknya di Negara yang satu lagi itu daripada pencukaaian yang dilevikan ke atas perusahaan-perusahaan Negara yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti-aktiviti yang sama.

3. Perusahaan-perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal pada keseluruhannya atau sebahagiannya, secara langsung atau tak langsung, oleh seorang atau lebih pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, tidaklah boleh tertakluk di Negara

yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang adalah berlainan atau lebih membebaskan daripada pencukaian dan kehendak-kehendak yang berkaitan yang kepadanya perusahaan-perusahaan lain yang serupa dari Negara yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh tertakluk.

4. Peruntukan-peruntukan ini hendaklah tidak ditafsirkan sebagai mewajibkan suatu Negara Pejanji memberi kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun, pelepasan atau pengurangan diri bagi maksud pencukaian di atas sebab taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberi kepada pemastautinnya sendiri.

Perkara 24

PROSEDUR PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seorang pemastautin suatu Negara Pejanji berpendapat bahawa tindakan-tindakan satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan baginya pencukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini, dia boleh, tanpa mengira remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang pencukaian Negara-Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji di mana dia menjadi pemastautin atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 23, kepada pihak berkuasa kompeten di Negara yang ia menjadi rakyatnya.
2. Pihak berkuasa kompeten hendaklah berusaha, jika bantahan itu ternyata kepadanya sebagai berjustifikasi dan jika ia dengan sendirinya tidak dapat mencapai penyelesaian yang memuaskan, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk mengelakkan pencukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini.
3. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah berusaha menyelesaikan melalui persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang timbul mengenai pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka juga boleh berunding bersama bagi penghapusan pencukaian dua kali dalam hal yang tidak diperuntukkan baginya dalam Perjanjian ini.
4. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain secara langsung bagi maksud mencapai suatu persetujuan mengenai perenggan-perenggan yang terdahulu.
5. Dalam Perkara ini, istilah “pencukaian” ertinya cukai yang kepadanya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 25

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar apa-apa maklumat sebagaimana yang perlu bagi melaksanakan peruntukan-peruntukan Perjanjian ini atau undang-

undang domestik Negara-Negara Pejanji berkenaan dengan cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini khususnya setakat mana pencukaian di bawahnya tidak bercanggah dengan Perjanjian ini. Apa-apa maklumat yang diterima oleh Negara Pejanji hendaklah disifatkan sebagai rahsia dengan cara yang sama sebagaimana maklumat diperolehi di bawah undang-undang domestik Negara itu dan hendaklah didedahkan hanya kepada orang-orang atau pihak-pihak berkuasa (termasuklah mahkamah dan badan pentadbir) yang terlibat dengan pentaksiran, pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, atau pemutusan rayuan-rayuan berhubungan dengan, cukai-cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini. Orang itu atau pihak berkuasa hendaklah menggunakan maklumat itu hanya bagi maksud tertentu.

2. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 tidaklah boleh dalam apa jua hal ditafsirkan sebagai mengenakan ke atas satu Negara Pejanji kewajipan:

- (a) untuk menjalankan langkah-langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang atau amalan-amalan pentadbiran di Negara Pejanji yang satu lagi;
- (b) untuk membekalkan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara Pejanji atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (c) untuk membekalkan maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia dagangan, perniagaan, perindustrian, komersil atau profesional atau proses dagangan, atau maklumat yang pendedahannya akan bertentangan dengan dasar awam.

Perkara 26

PEGAWAI-PEGAWAI DIPLOMATIK DAN KONSULAR

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal pegawai-pegawai diplomatik atau konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan-peruntukan perjanjian-perjanjian khas.

Perkara 27

MULA BERKUATKUASA

Setiap Negara Pejanji hendaklah memberitahu kepada pihak yang satu lagi menyempurnakan prosedur yang diperlukan di bawah undang-undang bagi membawa kepada penguatkuasaan Perjanjian ini. Perjanjian ini hendaklah mula berkuatkuasa pada tarikh yang terkemudian pemberitahuan-pemberitahuan ini dan hendaklah dengan itu berkuatkuasa:

- (a) di Turki, bagi cukai berkenaan dengan tiap-tiap tahun yang boleh dicukai yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari tahun yang mengikuti tahun di mana Perjanjian ini mula berkuatkuasa.

(b) di Malaysia:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diperolehi pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalender yang mengikuti tahun di mana Perjanjian ini mula berkuatkuasa;
- (ii) berkenaan dengan cukai-cukai lain atas pendapatan, cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari tahun kalender kedua tahun mengikuti tahun yang kepadanya Perjanjian ini mula berkuatkuasa dan tahun kemudiannya daripada taksiran.

Perkara 28

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuatkuasa sehingga ditamatkan oleh Negara Pejanji. Mana-mana Negara Pejanji bolehlah menamatkan Perjanjian ini menerusi saluran diplomatik, dengan memberi notis penamatan sekurang-kurangnya enam bulan sebelum mana-mana tahun kalender. Dalam hal yang sedemikian, Perjanjian ini hendaklah terhenti berkuatkuasa:

- (a) di Turki, bagi cukai berkenaan dengan tiap-tiap tahun yang boleh dicukai yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari tahun yang mengikuti tahun di mana notis penamatan diberikan;
- (b) di Malaysia:
 - (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diperolehi pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalender mengikuti tahun di mana notis itu diberikan;
 - (ii) berkenaan dengan cukai lain ke atas pendapatan, pada cukai yang dikenakan bagi mana-mana tahun pentaksiran bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari tahun kalender yang kedua mengikuti tahun yang di mana notis itu diberikan.

PADA MENYAKSIKAN hal yang tersebut di atas yang bertandatangan di bawah ini, yang diberikuasa dengan sewajarnya bagi maksud itu, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

Dibuat dalam dua salinan di Ankara pada hari ini 27hb September 1994 tiap-tiap satunya dalam Bahasa Malaysia, Turki dan bahasa Inggeris, ketiga-tiga naskhah adalah sama sahinya. Jika sekiranya terdapat pertikaian mengenai pentafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, naskhah Inggeris hendaklah mengatasi.

BAGI KERAJAAN MALAYSIA

BAGI KERAJAAN REPUBLIK TURKI

DATO' SERI DR. LIM KENG YAIK,
Menteri Perusahaan Utama

ISMET ATTILA,
Menteri Kewangan

PROTOKOL

Pada masa Perjanjian ini ditandatangani antara Kerajaan Republik Turki dan Kerajaan Malaysia mengenai Pengelakkan Cukai Dua Kali dan Pencegahan Pelarian Fiskal Berkenaan dengan Cukai ke atas Pendapatan, yang bertandatangan di bawah telah bersetuju terhadap peruntukan-peruntukan berikut yang hendaklah menjadi bahagian integral Perjanjian ini.

1. *Tambah kepada Perkara 5, perenggan 2:*

Subperenggan (f) dan (g) hendaklah tidak menyentuh hak pencukaian Turki ke atas pendapatan-pendapatan ini menurut undang-undangnya sendiri.

2. *Tambah kepada Perkara 6, perenggan 2:*

Adalah difahami bahawa istilah “tempat perikanan dari setiap jenis” tidaklah termasuk tempat perikanan di laut luas.

3. *Tambah kepada Perkara 7, perenggan 3:*

Dalam memakai perenggan 3 Perkara 7, perbelanjaan eksekutif dan pentadbiran am yang dilakukan, sama ada di Negara di mana establismen tetap itu terletak atau di mana-mana tempat lain, hendaklah ditentukan dengan mana-mana satu daripada cara-cara berikut:

- (a) amaun yang bersamaan dengan purata perbelanjaan tersebut dalam tiga tahun terdahulu atau jumlah tahun yang lebih kurang dalam hal establismen tetap yang baru ditubuhkan; atau

- (b) amaun perbelanjaan yang boleh dikaitkan kepada establismen tetap berdasarkan kepada
- (i) akaun yang disenggarakan oleh perusahaan itu, atau
 - (ii) jumlah amaun modal yang digunakan dalam perniagaan perusahaan dan establismen tetap itu, atau
 - (iii) jumlah amaun pusing ganti perusahaan itu dan pusing ganti establismen tetap itu, atau
 - (iv) jumlah amaun kos pengeluaran langsung perusahaan itu dan kos sedemikian bagi establismen tetap itu.

4. *Tambah kepada Perkara 10, perenggan 5:*

Cukai Turki ke atas keuntungan tak diagihkan hendaklah kekal pada kosong peratus selagi tiada cukai ke atas keuntungan tak diagih dikenakan oleh Malaysia.

PADA MENYAKSIKAN hal yang tersebut di atas, yang bertandatangan di bawah, yang dengan sewajarnya diberikuasa bagi maksud itu, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani protokol ini.

Dibuat dalam dua salinan di Ankara pada hari ini 27hb September 1994, tiap-tiap satunya dalam Bahasa Malaysia, Turki dan bahasa Inggeris, ketiga-tiga naskhah adalah sama sah. Jika sekiranya terdapat pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, naskhah Inggeris hendaklah mengatasi.

BAGI KERAJAAN MALAYSIA

BAGI KERAJAAN REPUBLIK TURKI

DATO' SERI DR. LIM KENG YAIK,
Menteri Perusahaan Utama

ISMET ATTILA,
Menteri Kewangan

Dibuat 9 September 1996.

[Perb. 0.6869/46; PN. (PU²) 80/A.]

ANWAR IBRAHIM,
Menteri Kewangan

(Akan dibentangkan dalam Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A (5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967.)

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF TURKEY) ORDER 1996

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967, the Minister makes the following order:

*Act 53.
Act 543.*

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of the Republic of Turkey) Order 1996.**

Citation.

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of the Republic of Turkey with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Turkish tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

*Double taxation
relief*

SCHEDULE
(Paragraph 2)

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF MALAYSIA
AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF TURKEY
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE
PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO
TAXES ON INCOME

THE GOVERNMENT OF MALAYSIA
AND
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC
OF TURKEY

DESIRING to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,

Have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises.
3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are in particular:
 - (a) in Malaysia:
 - (i) the income tax; and
 - (ii) the petroleum income tax;
(hereinafter referred to as “Malaysian tax”)
 - (b) in Turkey:
 - (i) the income tax (Gelir Vergisi);
 - (ii) the corporation tax (Kurumlar Vergisi);
 - (iii) the levy imposed on the income tax and the corporation tax (Fon Payi);
(hereinafter referred to as “Turkish tax”).
4. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes on income which are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of important changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3**GENERAL DEFINITIONS**

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:

- (a) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and the sea-bed and subsoil of the territorial waters, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of any such area, which in accordance with international law is an area over which Malaysia has sovereignty rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
- (b) the term “Turkey” means the territory of the Republic of Turkey, including any area in which the laws of Turkey are in force, as well as the continental shelf over which Turkey has in accordance with international law, sovereign rights to explore and exploit its natural resources;
- (c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Malaysia or Turkey as the context requires;
- (d) the term “tax” means any tax covered by Article 2 of this Agreement;
- (e) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons which is treated as a person for tax purposes;
- (f) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
- (g) in the case of Turkey, the term “Registered Office” means the legal head office registered under the Turkish Code of Commerce.
- (h) the term “national” means:
 - (i) in relation to Malaysia, any individual possessing the citizenship of Malaysia and any legal person, partnership, association and any other entity deriving its status as such from the laws in force in Malaysia;
 - (ii) in relation to Turkey, any individual possessing Turkish nationality in accordance with the Turkish Nationality Code; and any legal person, partnership or association deriving its status as such from the law in force in Turkey;
- (i) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

- (j) the term “competent authority” means:
 - (i) in Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative; and
 - (ii) in Turkey, the Minister of Finance or his authorised representative;
- (k) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places situated in the other Contracting State.

2. As regards the application of the Agreement by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that State concerning the taxes to which the Agreement applies.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, legal head office (Registered Office), place of management or any other criterion of a similar nature.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- (a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
- (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
- (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which its place of effective management is situated. However, where such person has its place of effective management in one of the States and its legal head office

in the other Contracting State, then the competent authorities of the Contracting States shall consult to determine by mutual agreement whether the legal head office of such a person is to be considered as the actual place of effective management or not.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop;
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources including timber or other forest produce;
 - (g) a farm or plantation;
 - (h) a building site, a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only where such site, project or activities continue for a period of more than 9 months.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

- (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person-other than an agent of an independent status to whom paragraph 5 applies-is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 3 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

5. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

6. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, fishing places of every kind, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, oil or gas wells, quarries and other places of extracting of natural resources including timber or other forest produce. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses including executive and general administrative expenses, which would be deductible if the permanent establishment were an independent enterprise, in so far as they are reasonably allocable to the permanent establishment, whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. If the information available to the competent authority is inadequate to determine the profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, nothing in this Article shall affect the application of any law of that State relating to the determination, of the tax liability of a person by the exercise of a discretion or the making of an estimate by the competent authority, provided that the law shall be applied, so far as the information available to the competent authority permits, in accordance with the principle of this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Income derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of Article 7, income derived from the operation of ships or aircraft solely between places in a Contracting State may be taxed in that State.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall also apply to income derived by an enterprise of a Contracting State from the participation in a pool, a joint business or in an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where:
 - (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State—and taxes accordingly—profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are by the first-mentioned State claimed to be profits which would have accrued to the enterprises of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State may make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits, where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall, if necessary, consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:
 - (a) 10 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (excluding partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;
 - (b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.
3. Dividends paid by a company which is a resident of Malaysia to a resident of Turkey who is the beneficial owner thereof shall be exempt from any tax in Malaysia which is chargeable on dividends in addition to the tax chargeable in respect of the income of the company. Nothing in this paragraph shall affect the provisions of the Malaysian law under which the tax in respect of a dividend paid by a company which is a resident of Malaysia from which Malaysian tax has been, or has been deemed to be, deducted may be adjusted by reference to the rate of tax appropriate to the Malaysian year of assessment immediately following that in which the dividend was paid.
4. The term “dividends” as used in this Article means income from shares, “jouissance” shares or “jouissance” rights, founders’ shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
5. The profits of a company of a Contracting State carrying on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein may, after having been taxed under Article 7, be taxed on the remaining amount in the Contracting State in which the permanent establishment is situated and in accordance with paragraph 2 of this Article.
6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case, the provisions of Article 7 shall apply.

Article 11**INTEREST**

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest to which a resident of Turkey is beneficially entitled shall be exempt from Malaysian tax if the loan or other indebtedness in respect of which the interest is paid is an approved loan as defined in section 2(1) of the Income Tax Act 1967 of Malaysia.
4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 2 and 3, interest arising in:
 - (a) Malaysia and paid to the Government of Turkey or local authorities; or to the Central Bank of Turkey (Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası) or to the Turkish Eximbank shall be exempt from Malaysian tax;
 - (b) Turkey and paid to:
 - (i) the Government of Malaysia;
 - (ii) the Governments of the States;
 - (iii) the Local authorities; and
 - (iv) the Bank Negara Malaysia,shall be exempt from Turkish tax.
5. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures.
6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case, the provisions of Article 7 shall apply.
7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however,

the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films and recordings for radio and television, any patent trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience or for the use of, or the right to use industrial commercial, or scientific equipment.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent

establishment in connection with which the right or property giving rise to the royalties is effectively connected, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property belonging to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident. However, the capital gains mentioned in the foregoing sentence and derived from the other Contracting State, shall be taxable in the other Contracting State if the time period does not exceed one year between acquisition and alienation.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other independent activities of a similar character shall be taxable only in that State. However, such income

may also be taxed in the other Contracting State if such services or activities are performed in that other State and if:

- (a) he has a fixed base regularly available to him in that other State for the purpose of performing those services or activities; or
- (b) he is present in that other State for the purpose of performing those services or activities for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned.

In such circumstances, only so much of the income as is attributable to that fixed base or is derived from the services or activities performed during his presence in that other State, as the case may be, may be taxed in that other State.

2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned, and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that state.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theater, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to the State is directly or indirectly financed wholly or substantially from the public funds of the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof.

Article 18

PENSIONS AND ANNUITIES

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, any pensions or other similar remuneration for past employment or any annuity arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
2. Pensions and annuities paid, and other periodical or occasional payments made by a Contracting State, or one of its political subdivisions in respect of insuring personal accidents, may be taxed only in that State.
3. The term "annuity" includes a stated sum payable periodically at stated times, during life or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 19

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State or political subdivision, local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.
(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purposes of rendering the services.
2. Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof to an individual in respect of services rendered to that State, political subdivision, local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.
3. The provision of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with any trade or a business carried on by a Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof.

Article 20

TEACHERS AND STUDENTS

1. Payments which a student or business apprentice who is a national of a Contracting State and who is present in the other Contracting State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that other State, provided that such payments arise from sources outside that other State.
2. Likewise, remuneration received by a teacher or by an instructor who is a national of a Contracting State and who is present in the other Contracting State and the primary purpose of teaching or engaging in scientific research for a period or periods not exceeding two years shall be exempt from tax in that other State on his remunerations from personal services for teaching or research, provided that such payments arise from sources outside that other State.
3. Remuneration which a student or a trainee who is a national of a Contracting State derives from an employment which he exercises in the other Contracting State for a period or periods not exceeding 183 days in a calendar year, in order to obtain practical experience related to his education or formation shall not be taxed in that other State.

Article 21

OTHER INCOME

Items of income of a resident of a Contracting State which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that Contracting State except that if such income is derived from sources in the other Contracting State, it may also be taxed in that other State.

Article 22

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. The laws in force in either of the Contracting States shall continue to govern the taxation of income in the respective States except where express provisions to the contrary are made in this Agreement. Where income is subject to tax in both States, relief from double taxation shall be given in accordance with the following paragraphs.

2. In the case of Malaysia, subject to the provisions of the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax, the amount of Turkish tax payable under the laws of Turkey and in accordance with the provisions of this Agreement, whether directly or by deduction, by a resident of Malaysia, in respect of income from sources within Turkey which has been subjected to tax both in Malaysia and Turkey, shall be allowed as a credit against the Malaysian tax payable in respect of such income but in an amount not exceeding that proportion of Malaysian tax which such income bears to the entire income chargeable to Malaysian tax.

3. In the case of Turkey, subject to the provisions of the laws of Turkey regarding the allowance as a credit against Turkish tax, the amount of Malaysian tax payable under the laws of Malaysia and in accordance with the provisions of this Agreement, whether directly or by deduction, by a resident of Turkey, in respect of income from sources within Malaysia which has been subjected to tax both in Turkey and Malaysia shall be allowed as a credit against the Turkish tax payable in respect of such income but in an amount not exceeding that proportion of Turkish tax which such income bears to the entire income chargeable to Turkish tax.

4. For the purposes of paragraphs 2 and 3, the term "tax payable in a Contracting State by a resident of the other Contracting State" shall be deemed to include any amount of the first-mentioned State's tax which would have been payable under that State's taxation law but for any reduction or exemption of that State's tax granted under the provisions concerning special incentive measures to promote economic development in the State which were in force on the date of signature of this Agreement or any other provisions which may

subsequently be introduced in that State in modification of, or in addition to, those provisions so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character.

5. Notwithstanding the preceding sentence, the tax payable in the first-mentioned Contracting State shall be calculated:

- (a) in the case of interest referred to in paragraphs 2 and 3 of Article 11, at a rate of 15 per cent;
- (b) in the case of royalties referred to in paragraph 2 of Article 12, at a rate of 10 per cent.

However, if the tax rates under the first-mentioned State's taxation law applicable to interest and royalties derived by persons who are not residents of that State are reduced below those mentioned in this paragraph, these lower rates shall apply for the purposes of this paragraph.

Article 23

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

2. Subject to the provisions of paragraph 5 of Article 10, the taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.

3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

4. These provisions shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

Article 24

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of preceding paragraphs.
5. In this Article, the term “taxation” means taxes to which this Agreement applies.

Article 25

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting State shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by this Agreement insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (order public).

Article 26

DIPLOMATIC AND CONSULAR OFFICERS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27

ENTRY INTO FORCE

Each of the Contracting States shall notify to the other completion of the procedure required by its laws for the bringing into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the date of the latter of this notifications and shall thereupon have effect:

- (a) in Turkey, for taxes with respect to every taxable year beginning on or after the first day of January of the year following that of entry into force of the Agreement;
- (b) in Malaysia:
 - (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;
 - (ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which this Agreement enters into force and subsequent years of assessment.

Article 28**TERMINATION**

This Agreement shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Agreement through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year. In such event, the Agreement shall cease to have effect:

- (a) in Turkey, for taxes with respect to every taxable year beginning on or after the first day of January of the year following that in which the notice of termination is given;
- (b) in Malaysia:
 - (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given;
 - (ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which the notice is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Ankara this 27th day of September 1994, each in Bahasa Malaysia, Turkish and the English languages, the three texts being equally authentic. In the event of there being a dispute in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT
OF MALAYSIA

DATO' SERI DR. LIM KENG YAIK,
Minister of Primary Industries

FOR THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF TURKEY

ISMET ATTILA,
Minister of Finance

PROTOCOL

At the moment of signing the Agreement between the Government of the Republic of Turkey and the Government of Malaysia for the Avoidance of Double Taxation and Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income, the undersigned have agreed upon the following provisions which shall constitute an integral part of the Agreement.

1. *Ad Article 5, paragraph 2:*

Sub-paragraphs (f) and (g) shall not affect the taxation rights of Turkey on these incomes according to its own law.

2. *Ad Article 6, paragraph 2:*

It is understood that the term “fishing places of every kind” does not include open sea fishing places.

3. *Ad Article 7, paragraph 3:*

In the application of paragraph 3 of Article 7, the executive and general administrative expenses incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere, shall be determined in any one of the following ways:

- (a) an amount equal to the average of such expenses in the preceding three years or lesser number of years in the case of a newly set up permanent establishment, or
- (b) the amount of expenses attributable to the permanent establishment on the basis of
 - (i) accounts maintained by the enterprise, or
 - (ii) the total amount of capital employed in the business of the enterprise and the permanent establishment, or
 - (iii) the total amount of turnover of the enterprise and turnover of the permanent establishment, or
 - (iv) the total amount of direct manufacturing cost of the enterprise and such cost of the permanent establishment.

4. *Ad Article 10, paragraph 5:*

The Turkish tax on undistributed profits shall remain at zero percent so long as no tax on undistributed profit is imposed by Malaysia.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Ankara this 27th day of September 1994, each in Bahasa Malaysia, Turkish and English languages, the three texts being equally authentic. In the event of there being a dispute in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT
OF MALAYSIA

DATO' SERI DR. LIM KENG YAIK,
Minister of Primary Industries

FOR THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF TURKEY

ISMET ATILAI,
Minister of Finance

Made 9 September 1996.

[Perb. 0.6869/46; PN. (PU²) 80/A.]

ANWAR IBRAHIM,
Minister of Finance

(To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967.)